

**List okólny Kongregacji Kultu Bożego
o przygotowaniu i obchodzeniu Świąt Paschalnych
"Paschalis sollemnitatis"*
(16 stycznia 1988)**

**III. TRIDUUM PASCHALNE
W OGÓLNOŚCI**

38. Największe misteria ludzkiego odkupienia sprawuje Kościół co roku poczynając od Mszy wieczornej Wielkiego Czwartku aż do Nieszporów Niedzieli Zmartwychwstania. Czas ten słusznie jest określany jako "Triduum Chrystusa ukrzyżowanego, pogrzebanego i wskrzeszonego" **42**. Nazywa się go "Triduum Paschalnym", ponieważ uobecnia się wtedy i urzeczywistnia misterium Paschy, to jest przejścia Pana z tego świata do Ojca. Przez sprawowanie tego misterium w znakach liturgicznych i sakramentalnych Kościół jednoczy się wewnętrznym z Chrystusem, swoim Oblubieńcem.

39. W ciągu dwóch pierwszych dni Triduum trwa święty post paschalny, kiedy to zgodnie z pierwotną tradycją Kościół pości, ponieważ "Oblubieniec został zabrany" **43**. Wszędzie należy zachowywać post i wstrzeźliwość w Wielki Piątek Męki Pańskiej; doradza się, aby był on przedłużony także w Wielką Sobotę, tak by Kościół z uwznioślonym i otwartym duchem przeszedł do radości Niedzieli Zmartwychwstania **44**.

40. Zaleca się wspólne sprawowanie Godziny czytań i Jutrznii w Wielki Piątek Męki Pańskiej i w Wielką Sobotę. Wypada, aby w tej modlitwie w kościele katedralnym uczestniczył biskup, o ile to możliwe, z duchowieństwem i ludem **45**.

Oficjum to, nazywane niegdyś "Ciemną Jutrznia" winno otrzymać właściwe miejsce w pobożności wiernych i dopomagać do nabożnej kontemplacji Męki, Śmierci i Pogrzebu Pana w dorocznym oczekiwaniu na Jego Zmartwychwstanie.

41. Do należytego sprawowania Paschalnego Triduum konieczna jest odpowiednia liczba usługujących i ministrantów, którzy winni być starannie pouczeni o czynnościach, które mają wykonywać. Niech duszpasterze zadbają o to, aby możliwie jak najlepiej wyjaśnili wiernym znaczenie i porządek obrzędów oraz przygotowali ich do czynnego i owocnego uczestnictwa.

42. Śpiew ludu, usługujących i kapłana celebrującego ma szczególne znaczenie w obrzędach Wielkiego Tygodnia, a zwłaszcza w ciągu Triduum Paschalnego, ponieważ bardzo odpowiada uroczystemu charakterowi tych dni, a także dlatego, że teksty stają się najbardziej wymowne, gdy są śpiewane. Zachęca się Konferencje Biskupów, jeśli jeszcze tego nie uczyniły, aby przygotowały melodie do tekstów i aklamacji, które nigdy nie powinny być wykonywane bez śpiewu.

Są to:

a) Modlitwa powszechna w Wielki Piątek Męki Pańskiej; zachęta diakona, jeśli jest, lub aklamacja ludu;

b) Śpiew na odsłonięcie i adorację Krzyża;

c) Aklamacje w czasie procesji z paschałem i przy śpiewie orędzia, psalmu responsoryjnego, "Alleluja", melodia Litanii do Świętych i aklamacji przy błogosławieństwie wody.

Nie należy pomijać liturgicznych tekstów śpiewów przeznaczonych do udziału ludu tylko w celu ułatwienia; ich przekłady na język ojczysty niech zostaną zaopatrzone w melodie. Jeśli jeszcze nie ma do dyspozycji tekstów do liturgicznych śpiewów w języku narodowym, należy tymczasem dobrać inne odpowiednie śpiewy. Wypada sporządzić zbiór śpiewów, które byłyby stosowane tylko w tych obrzędach. Niech to zwłaszcza będą:

a) Śpiewy na błogosławieństwo palm, na procesję z palmami i na wejście do kościoła;

b) Śpiewy na procesję z poświęconymi olejami;

c) Śpiewy na procesję z darami przynoszonym we Mszy Wieczerzy Pańskiej oraz hymn na procesję, w której zanosi się Najświętszy Sakrament do kaplicy po Mszy świętej;

d) Refreny do psalmów na Wigilię Paschalną oraz śpiewy na pokropienie wodą.

Należy także ułożyć odpowiednie melodie do opowiadania o Męce Pańskiej, do orędzia paschalnego i do błogosławieństwa wody chrzcielnej, w tym celu by ułatwić śpiew tych tekstów. W większych kościołach należy korzystać z bogatszego skarbcza muzyki tak starodawnej, jak i współczesnej; zawsze jednak trzeba dbać o odpowiednie uczestnictwo ludu.

43. Stosowną jest rzeczą, aby małe wspólnoty zakonne, tak kleryckie, jak i nie kleryckie oraz inne wspólnoty świeckie uczestniczyły w sprawowaniu Paschalnego Triduum w większych kościołach **46**. Tam, gdzie nie można zgromadzić większej liczby uczestników, ministrantów i śpiewaków, nie należy sprawować obrzędów Paschalnego Triduum, a wierni niech się razem gromadzą w jakimś większym kościele. Wypada również, aby tam gdzie kilka małych parafii jest powierzonych jednemu prezbiterowi, ich wierni, o ile to możliwe, zgromadzili się w głównym kościele, by uczestniczyć w obrzędach. Jeśli proboszcz sprawuje pieczę nad dwiema lub kilkoma parafiami, w której wielu wiernych uczestniczy i można odpowiednio przygotować uroczyste obrzędy, dla dobra wiernych wolno proboszczowi przy zachowaniu odpowiednich warunków, powtórzyć obrzędy Paschalnego Triduum **47**. Alumni seminariów " Paschalną (...) tajemnicę (Chrystusa) niech tak przeżywają, aby umieli wtajemniczać w nią lud, który ma im być powierzony" **48**. W tym celu powinni otrzymać pełną i doskonałą formację liturgiczną. Ze wszech miar wypada, aby w ciągu lat swojego przygotowania w seminarium mogli przeżyć całe bogactwo form obchodzenia świąt paschalnych, tych zwłaszcza, w których przewodniczy biskup **49**.

PRZYPISY

42 Por. Święta Kongregacja Obrzędów, dekret *Maxima redemptionis nostrae mysteria* (16 XI 1955): AAS 47(1955), s. 858; św. Augustyn, *List 55*, 24: PL 35, s. 215.

43 Por. Mk 2,19-20; Tertulian, *De ieiunio* 2 i 13: *Corpus Christianorum* II, p. 1271.

44 Por. *Ceremoniał Biskupów*, nr 295; KL 110.

45 Por. *Ceremoniał Biskupów*, nr 296; OWLG nr 210.

46 Por. Święta Kongregacja Obrzędów, instrukcja *Eucharisticum mysterium* (25 V 1967), nr 26: AAS 59(1967) 558. N.B. Wypada, aby w klasztorach zakonnich sprawowanie Paschalnego Triduum odbywało się z możliwie jak największą okazałością w samym kościele klasztornym.

47 Por. Święta Kongregacja Obrzędów, *Zalecenia i wyjaśnienia dotyczące Odnowionego obrzędu Wielkiego Tygodnia* (1 II 1957), nr 21: AAS 49(1957) 91-95.

48 DFK nr 8.

49 Por. Święta Kongregacja Wychowania Katolickiego, *Instrukcja o liturgicznej formacji w seminariach* (3 VI 1979) nr. 15. 33